

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่ลูกได้รับผลของการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำอย่างแน่อน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น
- คำถาม:** ชั้นเรียนนี้มหัศจรรย์มากอย่างไร? อะไรคือความพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่?
- คำตอบ:** นี่คือการเรียนเดียวเท่านั้นที่เด็ก ผู้ใหญ่ และผู้ที่แก่ชรา นั่งอยู่ด้วยกัน ชั้นเรียนนี้มหัศจรรย์มากที่วันหนึ่ง แม้แต่ผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่ไม่มีคุณธรรม และนักปราชญ์จะมาและนั่งที่นี่ ความพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่คือการจดจำระลึกถึง เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีการเยียวยารักษาโดยธรรมชาติสำหรับดวงวิญญาณและร่างกาย แต่เพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกต้องการความรู้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** โอ ผู้เดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว พ่อทางจิตอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ลูกๆ ที่น่าแปลกใจคือผู้ที่เขียนกิตะและคัมภีร์ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น พวกเขาถึงความหมายที่ผุดออกมาจากทุกสิ่ง พ่อทางจิตผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทั้งที่นี่และอธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นราชาเหนือราชาอีกครั้ง ในโรงเรียนอื่นพวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมายอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นเข้าใจถึงวิธีการใช้คำว่า “อีกครั้ง” ลูกพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งเหมือนที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว การทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน พวกเขายังคงผลิตระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากมายต่อไป พวกเขา กำลังผลิตระเบิดที่ทรงพลังมาก พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาเพียงเพื่อเก็บเอาไว้! การทำลายล้างนี้เป็นไปเพื่อจุดประสงค์ที่เป็นสิริมงคลด้วยเช่นกัน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งใด สงครามนี้จะประสิทธิผล พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูก มีคำกล่าวว่า: พ่อมาและทำหน้าที่ของการก่อตั้งผ่านบราห์มา และการทำลายล้างผ่านชางกา ดังนั้นระเบิดเหล่านั้นล่ะ เป็นไปเพื่อการทำลายล้าง ไม่มีสิ่งใดมีพลังมากไปกว่าสิ่งเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถถูกเรียกภัยพิบัติของพระเจ้า ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรใหม่ พวกเขา ยังคงผลิตระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากอยู่เรื่อยๆ พวกเขา กล่าวว่า: “เราสามารถกวาดล้างทั้งเมืองได้” ระเบิดที่พวกเขาทิ้งในญี่ปุ่นนั้นเป็นระเบิดขนาดเล็กมาก เวลานี้พวกเขาได้สร้างระเบิดขนาดใหญ่มาก เมื่อพวกเขามีความยากลำบากมากขึ้น และไม่สามารถทนต่อสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาจะเริ่มใช้ระเบิด จะมีความเสียหายมากมาย พวกเขา กำลังทำการทดลองเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาใช้เงินหลายพันล้านรูปีกับสิ่งนี้ แม้แต่เงินเดือนของผู้ที่ผลิตระเบิดเหล่านั้นก็เยอะมาก ลูกๆ ควรจะมีความสุขว่า: โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ กำลังทำความพยายามเพื่อโลกใหม่ กล่าวอย่างมีเหตุผลว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกๆ เข้าใจว่าในยุคเหล็กมีอะไรและในยุคทองมีอะไร เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจว่าจะไม่มีผู้คนจำนวนมากมายในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ก็เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน โลกเก่าต้องถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติมากมายอยู่เรื่อยๆ แต่สิ่งเหล่านี้ยังมีขนาดเล็ก ทั้งโลกเก่านี้ในเวลาที่จะต้องถูกทำลาย ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่พวกเราลูกๆ ทางจิต การทำลายล้างนี้กำลังเกิดขึ้นเพื่อลูก เป็นที่จดจำว่าเปลวไฟแห่งการทำลายได้ปรากฏออกมาจากไฟบูชาของความรู้ของรูद्रา บางสิ่งที่ลูกกล่าวถึงในกิตะก็มีความหมายที่ดีมาก แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ ลูกบอกว่าการทำลายควรเกิดขึ้นในเร็ววันเพื่อที่ลูกจะได้ไปและมีความสุข! พ่อพูดว่า: เพียงเมื่อลูกกลับมาสะโตประธานเท่านั้นที่ลูกจะมีความสุข พ่อให้ประเด็นมากมายหลายประเภทและประเด็นเหล่านั้นก็อยู่ในสติปัญญาของบางคนได้ดีมาก แต่ไม่ดีนักในสติปัญญาของผู้อื่น แม้ที่แก่ชรา ก็เข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำชิพบาบาและก็เท่านั้นเอง สำหรับพวกเขาได้มีการอธิบายว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามพวกเขานั้นก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขา นั้นอยู่ด้วยกัน ทุกคนมาที่นิตรรศการ คนบาปเช่นอัมมิลและโสเกณิลาฯ ทุกคนนั้นต้องได้รับการยกระดับ แม้แต่คนที่ทำความสะอาดก็มาและสวมใส่เสื้อผ้าที่ดี คานธีได้ทำให้จินทาลเป็นอิสระ พวกเขา รับประทานด้วยกันกับคนอื่น ๆ พ่อไม่ได้ห้ามอะไรลูกเลย ท่านเข้าใจดีว่าแม้กระทั่งพวกเขาก็ต้องได้รับการยกระดับ สิ่งนี้ไม่ได้เชื่อมโยงกับงานที่พวกเขาทำ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นจินทาล เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเราเคยเป็นเทพที่สะโตประธาน เวลานี้ในตอนสิ้นสุดเรากลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ชาติ

เกิดใหม่ ฉันดวงวิญญาณเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกรู้ว่าหญิงพื้นเมืองที่เคยมาในเมืองซินด์จะเข้ามาได้อย่างไร เธอจะวิ่งมาเพื่อพบกับบาบา มีการอธิบายว่าเธอก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ มีการขอร้องสมาชิกครอบครัวของเธอให้ปล่อยเธอได้รับความรู้ต่อไป แต่พวกเขาพูดว่าจะเป็นความปั่นป่วนในชุมชนของพวกเขา เพราะพวกเขากลัว พวกเขาจึงพาเธอไป ลูกต้องไม่พูดว่า 'ไม่' กับใครก็ตามที่มาหาลูก ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้ายกกระต๊อบผู้หญิงที่ไร้เดียงสา โสเภณี หญิงพื้นเมืองและผู้รู้ลึกลับ ทุกคนตั้งแต่ปราชญ์ผู้รู้ไปจนถึงชาวพื้นเมือง จะมีการบรรลุผลมากมายจากการรับใช้ยกย่อง และผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ นับวันงานรับใช้ที่นิตการศการก็จะเพิ่มขึ้น บาบายังให้มีการทำเข็มเครื่องหมาย(เบดจ์)ต่อไป ไม่ว่าลูกจะไปไปที่ใดลูกควรจะอธิบายเข็มนี้: นี่คือพ่อ, นี่คือดาต้า, และนี่คือมรดกของพ่อ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนั้นยังถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงการที่พวกเขาได้นำชื่อของพ่อออกไป และใส่ชื่อของลูกเข้ามาแทน แม้แต่ผู้คนของบาร์ตเองก็ไม่เข้าใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างราเด่และกษณะคืออะไร ประวัติของพวกเขาก่อนที่จะพวกเขาแต่งงานมา ยังไม่ปรากฏเลย แต่ละคนเป็นของอาณาจักรที่แยกจากกัน พ่อหนึ่งนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ หากพวกเขา(ซินยาซซี) เข้าใจสิ่งเหล่านี้และจะพูดว่าสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้าข้า ผู้คนก็จะไล่พวกเขาออกไป พวกเขาจะถามว่า: เขาเรียนสิ่งนี้มาจากไหน? นั่นเป็นบุตรคนไหน? พวกเขาทั้งหมดจะกลับมาอารมณ์เสียหากพวกเขาพูดว่าพวกเขาเรียนรู้มาจากปีเจ และแล้วอาณาจักรของกูก็จะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเช่นนั้นมากมายมาที่นี่ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนบางสิ่งไว้แต่แล้วก็หายไป พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูกๆ ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูก เมื่อคู่สามีภรรยาไม่มีลูกพวกเขาขอให้พระเจ้าประทานลูกให้พวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาก็ดูแลลูกเป็นอย่างดี พวกเขาให้การศึกษากับลูก และแล้วเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้น พวกเขาก็ขอให้ลูกของเขาหาเลี้ยงชีพตนเอง พ่อเลี้ยงดูลูกของเขาและทำให้เขานั้นมีค่า ดังนั้นเขาจึงเป็นผู้รับใช้ของลูกของเขา พ่อนี้ก็รับใช้ลูกๆ และพาลูกกลับไปกับท่าน พ่อทางร่างก็คิดว่าลูกๆ ของเขาจะกลับมาเป็นอิสระและกลับมาดำเนินธุรกิจ และแล้วพวกเขาจะรับใช้พ่อแม่เมื่อพ่อแม่กลับมาแก่ชรา พ่อนี้ไม่ได้ขอรับการรับใช้ใดๆเพื่อตัวท่านเอง ผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้นเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อทางร่างนั้นเชื่อว่าเป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะต้องดูแลเขาตราบเท่าที่เขายังมีชีวิตอยู่ เขามีความปรารถนานั้น พ่อนั้นพูดว่า พ่อทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร พ่อเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นอย่างมาก ไม่ว่าผู้อื่นจะทำอะไรพวกเขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ผู้นั้นคือพ่อของทุกคน ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ ลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งเช่นนั้น พ่อเป็นเพียงนายของบราห์มัน ลูกก็กลายเป็นเช่นนั้นด้วย แต่ลูกได้รับอาณาจักรด้วยเช่นกันและแล้วก็สูญเสียมันไป พ่อไม่ได้รับอาณาจักรและพ่อก็ไม่ได้สูญเสียอาณาจักรไป นี่คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกๆ ก็เฝ้าแต่ทำความพยายามต่อไปเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของลูก คนอื่นๆทั้งหมดก็เพียงแต่ร้องขอความสงบ กูเหล่านั้นก็พูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมุลกา ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาก็ต้องการความสงบเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถรับความรู้นี้ได้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับความสุข พ่ออธิบายว่า: มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่ลูก ไม่มีกูในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่มีราวัน นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ดังนั้นลูกๆ ควรซึมซับสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและส่วนที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรนั้นเป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท ได้มีการจดจำกันว่าพวกเขากำลังหลับใหลอยู่ในการหลับใหลของกุมภกรรม ชัยชนะของพินดาवासได้รับการจดจำ ลูกคือบราห์มันเพียงบราห์มันเท่านั้นที่สร้างไฟบุษายัญ นี่คือไฟบุษายัญของพระเจ้ารูตราที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัดและสำคัญที่สุด มีไฟบุษายัญที่มีขีดจำกัดหลายประเภท ไฟบุษายัญนี้สร้างขึ้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีไฟบุษายัญในยุคทองและยุคเงิน เพราะไม่มีเรื่องของภัยพิบัติใดๆที่นั่น ไฟบุษายัญทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ไฟบุษายัญนี้ไม่มีขีดจำกัด ไฟบุษายัญนี้ซึ่งต้องทำการสังเวยที่ไม่มีขีดจำกัดถูกสร้างขึ้นโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หลังจากนั้นจะไม่มีไฟบุษายัญใดๆ เป็นเวลาครั้งวงจร ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ไฟบุษายัญที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ถูกสร้างขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และทั้งโลกก็ถูกส่งลงไปในนั้น นี่คือไฟบุษายัญที่ไม่มีขีดจำกัดของความรู้ของรูตรา สิ่งหลักที่นี่คือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง คำว่า “การจดจำระลึกถึง” นั้นหวานชื่นมาก ในขณะที่คำว่า “โยคะ” นั้นกลายเป็นเรื่องธรรมดาจนเกินไป ไม่มีใครเข้าใจความหมายของโยคะ ลูกอธิบายได้ว่าโยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบา ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ท่านได้มาอีกครั้ง เราลืมนั่นไปแล้ว! ท่านให้อำนาจในการปกครองแก่ฉัน เวลานี้ท่านมาและพบฉันอีกครั้ง! ฉันจะทำตามศรัทธาของท่านอย่างแน่นอน ลูกต้องพูดกับตนเองด้วยวิธีนี้ บาบา ท่านกำลังแสดงหนทางที่ดีมากแก่ฉัน ฉันลืมนั่นทุกอย่างจร เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ลืมน ด้วยเหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น โดยมีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับ

มรดกของลูก เมื่อพ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก จนกว่าจะถึงตอนนั้นลูกก็ยังร้องเพลงต่อไปว่า: ท่านคือผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกร้องเพลงสรรเสริญนี้ แต่ลูกก็ไม่เข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบทบาทที่ไม่สูญสลายนั้นลูกบันทึกไว้ในจุดที่แสนเล็กน้อยนี้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ที่ท่านเป็นเหมือนกับพระอาทิตย์พันดวงที่ไม่เคยหรี่ลง พ่อยังคงสอนลูกต่อไปเหมือนที่ครูสอน มีลูกๆ มากมายเหลือเกิน ดูซิว่าชั้นเรียนนี้มหัศจรรย์เพียงใด ดูสิว่าใครกำลังศึกษาอยู่ที่นี้ แม้แต่ผู้หญิงที่ไร้เดียงสา ที่ไม่มีคุณธรรม และปราชญ์ผู้รู้ก็จะมานั่งที่นี้ในวันหนึ่ง หญิงที่แก่ชราและเด็กเล็กๆ ก็กำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกเคยเห็นโรงเรียนเช่นนี้หรือไม่? ที่นี้มีความพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้เวลา การทำความพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้เพื่อการจดจำระลึกถึงด้วย มีความรู้สำหรับอธิบายวงจรด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการเยียวยาธรรมชาติตามธรรมชาติที่จริงแท้ ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ การเยียวยาเหล่านั้นเป็นไปเพื่อร่างกาย ในขณะที่การเยียวยานี้เป็นไปเพื่อดวงวิญญาณ อัลลอยปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ ทองคำแท้ก็ทำให้เครื่องประดับนั้นจริงแท้ ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบามาที่นี้เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราต้องไปจากฝั่งนี้สู่อีกฝั่งหนึ่ง จดจำพ่อ มรดก และบ้านของลูก นั่นคือบ้านแห่งความเงียบสงบที่หวานชื่น ความทุกข์เกิดจากความไม่สงบ ในขณะที่ความสุขมีประสบการณ์โดยความสงบ ในยุคทองลูกมีความสุข ความสุข และความรุ่งเรือง ลูกมีทุกสิ่ง ไม่มีเรื่องของการรบราหรือการทะเลาะเบาะแว้งกันที่นั่น ความใส่ใจเดียวที่ลูกๆ ควรมีคือการกลับมาสะอาดประจักษ์, เป็นทองคำแท้ เพราะเมื่อมันที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกกำลังได้รับอาหารทางจิตซึ่งลูกต้องเคี้ยวและย่อย วันนี้เราได้ยินประเด็นหลักอะไร? มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าการจาริกแสวงบุญสองประเภท - ทางจิตและทางร่าง การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เท่านั้นที่เป็นประโยชน์ พระเจ้าพูด: มานมานะบาฟ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การทำลายล้างนี้เป็นสิริมงคลและดังนั้นลูกต้องไม่หวาดกลัว อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอโดยมีสำนึกรู้ว่าพ่อผู้ให้คุณประโยชน์เท่านั้นที่ ভালใจสิ่งที่ เป็นประโยชน์
2. มีความใส่ใจเดียวอย่างสม่ำเสมอที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์, เป็นทองคำแท้ และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เผาแต่เคี้ยวและย่อยอาหารทางจิตที่ลูกได้รับต่อไป

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ ด้วยการพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นผู้รับผิดชอบ และทำทุกการกระทำอย่างถูกต้องแม่นยำ
ในเวลานี้ ทุกการกระทำที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งจะกลายเป็นกฎสำหรับทั้งวงจร ดังนั้นให้ทำทุกการกระทำขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้สร้างกฎ ด้วยการทำเช่นนี้ การกระทำที่ไม่ระมัดระวังของลูกจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ ในยุคบรรจบพบกันลูกคือผู้สร้างกฎ ดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ ทำทุกการกระทำด้วยศรัทธา นี้ เพราะว่าการกระทำของลูกทำในวิธีที่ถูกต้องจะทำให้ลูกได้รับความสำเร็จอย่างแน่นอน

คติพจน์: เมื่อพ่อ ผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก มายาจะกลายเป็นเสือกระดาษ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่จะเอืดอก่อน: ในเดือนอะแนคนี้ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

วิธีง่ายๆ ที่จะอยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิตอย่างสม่ำเสมอคือ: "ฉันและบาบาของฉัน!" เป็นจิตสำนึกของ "ของฉัน" ที่สร้างบ่วงพันธะ ถ้าทุกสิ่งเป็น "บาบาของฉัน" และแล้วทุกสิ่งอื่นก็จบสิ้นลง เมื่อจิตสำนึกของ "ของฉัน" ต่อทุกสิ่งอื่นจบสิ้นลงและกลับมาเป็นหนึ่งเดียว และแล้วลูกก็กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ จำไว้ว่าลูกคือดวงวิญญาณบราห์มินผู้หลุดพ้นในชีวิต